

Na první sólovou desku si musel Pospíšil z dobových důvodů počkat až do roku 1983, uzrála ale jako nejlepší víno. LP *Tenhle vítr* jsem měl rád se ve své době stalo bombou. Pospíšilův charakteristický rejstřík v kombinaci s poetickými texty básníka Pavla Šruta přinášel zcela unikátní styl, zpěvák se rázem postavil po bok interpretů typu Vladimíra Mišíka. S novou kapelou SP, mezi jejímiž členy nechyběl Bohumil Zatloukal (ex-Jasná páka), David Koller nebo Michal Pavlík (dnes Čechomor), vyprodával v letech 1982-88 sály po celé republice. Dvě další řadová alba pokračovala v tradici úspěšného debutu, na sklonku osmdesátých let Pospíšil a Koller podpořili Radima Hladíka v na čas obnoveném Blue Effectu. Po roce 1990 Luboš Pospíšil vydal několik dalších řadových alb, nejprve s členy Hudby Praha, později s kutnohorskými muzikanty (Martin Vajgl, Pavel J. Ryba) pod značkami Biograf a LPG.

Čas na změnu nastal v létě 2007, kdy se Pospíšil a jeho věrný souputník Bohumil Zatloukal obklopili o dvě až tři generace mladšími muzikanty a připravili materiál pro znamenitou desku *Příznaky lásky*. Vyšla v únoru 2008, na jaře ji pak podpořilo úspěšné turné kapely pod obnovenou značku SP Luboše Pospíšila. Ne náhodou se od té doby hovoří o „comebacku“. Po koncertní šňůře pro Rádio Beat a posléze další k protagonistovými šedesátinám (korunované vyprodáním a Českou televizí natáčeným vystoupením v pražské Akropoli s hosty typu Mišík, Hladík, Koller, Prokop...) přišlo v dubnu 2011 nové studiové album *Chutnáš po cizím ovoci* s ještě lepšími ohlasy než předchozí řadovka. Turné aktuálně probíhá. >

VDANÁ ALBA

- *Tenhle vítr* jsem měl rád / 1982 LP (angl. verze *Love Prayer* / 1983)
- ...a nestřílejte na milence / 1986 LP / CD
- *Jsem v tom* / 1987 LP
- *Třináctá komora* / 1991 LP / CD
- *Vzdálená tvář* / 1993 LP / CD
- *Můžem si za to oba* / 1998 CD
- *Hazardní slavnost* / 2001 CD
- *Příznaky lásky* / 2008 CD
- *Chutnáš po cizím ovoci* / 2011 CD

Luboš Pospíšil zahájil svou hudební pout v roce 1969 v řadách populárního C&K Vocalu a brzy se stal jeho nejoblíbenějším členem. Zásadně se podílel například na průlomovém CD *Generace*, zejména v druhé půlce sedmé dekády se ale stále častěji prosazoval s písněmi, které z tvorby mateřského souboru vybočovaly a paralelně jezdil po tuzemských sálech sám s kytarou.

Text: PETR SOUKUP
Foto: AJA DVOŘÁČKOVÁ

LUBOŠ / v POSPÍŠIL

(zastupován od roku 1981, člen od roku 1992) – nahlášeno 98 skladeb. Spolupráce s Pavlem Šrutem.

> // Kolik koncertů ročně odehrajete?

LP: V současné době je to tak sto koncertů za rok. Což je na dnešní dobu, ale hlavně na moje možnosti, poměrně hodně. V sedmdesátých letech, když jsem vystupoval se skupinou C&K Vocal, v Semaforu a ještě k tomu hrál klubová vystoupení, to bylo kolem 250 koncertů za rok. Do dnešní doby jsem odehrál téměř 4000 štací.

// Jaké byly recenze na novou desku?

LP: Nezaznamenali jsme jedinou zápornou, v podstatě všechny byly plusové a v několika případech dostalo CD i plný počet bodů. Hodně se, myslím, projevilo, že jsme zůstali od minulého alba Příznaky lásky ve stejné sestavě, takže jsme se za tu dobu sehráli. Kromě toho, Lukáš Martinek udělal nové desce Chutnás po cizím ovoci výborný sound.

// Mě hodně ovlivnilo to, co jsem poslouchal dříve. Pohybuju se tzv. na hraně. Nejsem v žádné škatulce a zdá se mi, že mi to vlastně pomáhá.

// Kolik kusů CD si myslíte, že se prodá?

LP: Aktuálně neznám žádná čísla, ale mám zprávu, že se prodává více, než se čekalo.

// Kolik let vystupujete s Bohumilem Zatloukalem?

LP: Bohouš v roce 1982 projevil přání se mnou spolupracovat. Začátky byly, řekněme, trochu kostřbaté, ale později si to sedlo a já myslím, že dobře. On je i po autorské stránce velmi zajímavý. Na novém albu složil hudbu k polovině věcí. Naše cesty se rozdělily dvakrát – jednou, když nás utnul režim v roce 1988, podruhé na konci devadesátých let.

// Do jakého žánru si myslíte, že patříte? Jedni tomu říkají folk, jiní rock...

LP: Mě hodně ovlivnilo to, co jsem poslouchal dříve. Pohybuju se tzv. na hraně. Nejsem v žádné škatulce a zdá se mi, že mi to vlastně pomáhá.

// Spolupracujete často s textařem Pavlem Šrutem, jak dlouho už to trvá?

LP: Nedávno Pavlovi vyšla knížka s texty, kde píše, že jsem jeho nejčastějším interpretem. To mi udělalo radost. Já ho poznal, když jeho slova začal zhudebňovat Petr Skoumal. Poprvé jsme se setkali v roce 1977, výrazně jsme spolu začali pracovat od roku 1984.

// Víte o nějakém revivalu nebo seskupení, které hraje vaše skladby?

LP: Ano, prý existuje nějaká skupina na Moravě a znám také několik jednotlivců, kteří ty písničky hrají. Přišel za mnou jeden mladík, který mi moje skladby zahrál tak, jak si je představuje on. To bylo pro mě příjemné překvapení.

// Na YouTube mě překvapily počty zhlédnutí vašich skladeb a reakce lidí. Viděl jste to?

LP: Náš manažer a klavésista Ondřej Fencel je počítačově mnohem gramotnější a já jsem díky němu velmi detailně informovaný. On spustil komunikaci tohoto typu, já sám bych to asi nezvládl. Ty počty zhlédnutí jsou prý skutečně vysoké – což mě samozřejmě těší.

// Jeden hudební publicista řekl, že žánry se budou stále měnit, hvězdy zanikat, ale písničkáři přežijí. Vy máte na koncertech návštěvnost početnou. Poslouchá vás vaše generace nebo chodí i posluchači kolem dvaceti let?

> LP: Moje generace se na koncertech vyskytuje v menšině. Převládají čtyřicátníci a padesátníci. Těch ještě mladších lidí ale stále přibývá. A co je důležité, jsou to často lidé, kteří si to našli sami. Třeba teď na festivalu Trutnov, tam bylo mladých, co zpívali nové texty...

// V prosinci loňského roku se vaše šedesátiny slavily ve vyprodané Akropoli, záznam odvysílala ČT. Vyjde tento koncert také na DVD?

LP: Existuje domluva, že se to může zrealizovat, ale současný trh s DVD na tom není dobře. Můj vydavatel řekl, že v této chvíli se mu vyplatí DVD maximálně pro Hanu Hegerovou. Najde-li se sponzor, vydáme to velice rádi.

// Jsou hudebníci, jejichž nástroj je pro ně pokladem a hrají na něj s malými rekonstrukcemi celý život. Jak je to ve vašem případě? Jste závislý na jedné kytáře?

LP: Začínal jsem na akordeon. V té době nebyl moc populární, všichni si ho spojo-

vali s dechovkou. Přešel jsem ke kytáře, protože jsem byl velmi ovlivněný hudbou šedesátých let. Nejsem virtuóz, proto nemám speciální vztah ke konkrétnímu nástroji.

// Jakou máte zkušenost s OSA?

LP: Je třeba oddělit období před rokem 1990 a po něm. Já tomu do té doby nerozuměl a ani jsem nechtěl. Po roce 1990 se to zlepšilo. Ochranné svazy jsou po celém světě a je přirozené, že OSA existuje. Nemám problém, snad jen jedna věc... v dnešní době mají lidé díky počítačům možnost skládat hudbu velmi jednoduše. Jsou z nich leckdy úspěšní skladatelé, a to je v pořádku. Ale jsou autoři? OSA by mohl mít název: Ochranný svaz autorů, skladatelů a textařů. Všechno totiž není totéž.

// A jakou zkušenost máte s pořadateli vs. OSA?

LP: OSA je důslednější a pořadatelé si více zvykají platit za autorská díla. Jen jsem pro to, aby se nějak ulevilo nebo vypomohlo menším klubům.

// Od toho je tu Partnerství OSA, které mohou využít.

LP: Aha, a to platí i pro rock'n'roll?

// Je to napříč všemi žánry.

LP: Tak to je dobrá věc.

// Píšete skladby i pro jiné interprety?

LP: Výjimečně. Napsal jsem třeba text pro Karla Kahovce nebo hudbu pro film Klub osamělých srdcí, také muziku do několika divadel...

// Sledujete českou hudební scénu?

LP: V rámci možností. Spíše tím pasivnějším způsobem. Ale mám kolem sebe hodně mladých lidí a rád si nechám něco doporučit.

// Která hudební skupina Vás v poslední době zaujala?

LP: Nikdo konkrétní. Nic průlomového. Jsou to jednotlivosti. Nechci být adresný.

// Kterého autora máte rád?

LP: Pavel Šrut je Pavel Šrut.